

ΕΓΓΙΣΙΑ συνδρομή διὰ τὴν Σύρον δραχ. 30
Ἐκτὸς τῆς Σύρου δραχ. 32

ΕΡΜΗΣ

Ἐκδίδεται τὴν Τρίτην ἐκάστης ἐβδομάδος.
Τιμὴ τῆς καταχωρήσεως δι' ἕκαστον στίχον λεπ. . 15

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἐν ᾧ ἡ Εὐρώπη ἐν διαστήματι δύο ἐτῶν συνταράχθη ὀλόκληρος, δυναστεῖαι κατεστράφησαν, πόλεις ἐρημώθησαν, καὶ ποτάμιοι αἱμάτων ἐχύθησαν, μόνη ἡ Ἑλλάς κειμένη εἰς τὴν ἄκρην τῆς Ἡπείρου ταύτης ἐκτιμῶσα τ' ἀγαθὰ τῆς τάξεως καὶ τῆς ἡσυχίας ἡρέμα, καταγινομένη εἰς τὴν διανοητικὴν καὶ ὕλικὴν τῆς ἀνάπτυξιν, καὶ εἰς τοῦτο εὗρισκε τὴν εὐημερίαν τῆς. Ἀλλ' ἡ εἰς τὰ δυστυχήματα τῶν λαῶν βόσκουσα καὶ δι' αὐτῶν τρεφομένη Μεγάλη Βρετανία, ἡ ἀνάψακα καὶ ἀναβρίπισακα τὴν φλόγα ἣτις ὀλίγον ἔλειψε ν' ἀποτεφρώσῃ ὀλόκληρον τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἡπειρον, διὰ ν' ἐπιφέρῃ ἐν αὐτῇ αἰῶνων ὀπισθοδρομήσιν, δὲν ἐκορέσθη εἰς τὴν ἐκχυσιν τοσοῦτων αἱμάτων καὶ τὴν καταστροφὴν τοσοῦτων ἐθνῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ἡσυχον καὶ εἰρηνικὸν Ἑλληνικὸν κράτος ἀπεφάσισε νὰ φέρῃ τὸν σίδηρον καὶ τὸ πῦρ, διὰ νὰ μὴ δυναθῶμεν οὐδὲ ἡμεῖς νὰ κάμωμεν τὸ παραμικρὸν εἰς τὴν πρόδοον βῆμα, καίτοι ἔχοντες τὴν τιμὴν ν' ἀπολαμβάνωμεν τὴν εἰδικὴν προστασίαν τῆς. Ἀφοῦ λοιπὸν ὑπεκινήθησαν μεταξὺ ἡμῶν διὰ τινῶν προδοτῶν ὁμοσθηδῶν μας, εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς ἀφοσιωμένων, ἐμφύλιοι ῥήξεις καὶ ἐπαναστάσεις, ἐξ ὧν διεσώθημεν θεῶι συνάρσει καὶ διὰ τῆς συνέσεως καὶ τοῦ πατριωτισμοῦ μας, καὶ ἀφοῦ ἔκαμε διαφόρους διαπραγματεύσεις μετὰ τοῦ Διθανίου περὶ νέας πρὸς αὐτὸ ὑποδουλώσεώς μας, διενόηθη ν' ἀποστείλῃ τρομερὸν κατ' ἡμῶν στόλον, καὶ ἐκτυλίττουσα ἀπαιτήσεις ἀδίκους καὶ εἰς τὸ δίκαιον τῶν ἐθνῶν ἀντιβιανούσας, τὰς ὁποίας προέβλεπον ὅτι δὲν ἠθέλαμεν παραδεχθῆ, ὡς καταστρεφούσας τὴν ἀνεξαρτησίαν μας καὶ προδιδοῦσας τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν τιμὴν, κάμνει ἤδη χρῆσιν τῶν βιαιοτέρων μέτρων διὰ νὰ μᾶς καταναγκάσῃ νὰ κηρυχθῶμεν κατὰ τῆς κυβερνήσεώς μας, νὰ πράξωμεν δηλαδὴ ἡμεῖς αὐτοὶ ὅ,τι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ κατορθώσωσιν αἱ ἐπανηλειμμένοι ἀνταρσῆαι τοῦ 1848. Ἀποτυχόντων δὲ τῶν πρώτων μέτρων τῆς ἔκαμε χρῆσιν καὶ δευτέρων, καὶ τρίτων μᾶλλον βιαιοτέρων, καὶ κύριος οἶδεν ὅποια ἄλλα διανοεῖται νὰ ἐπιχειρήσῃ κατ' ἡμῶν ἐν πληρεστάτῃ εἰρήνῃ καὶ ἄνευ τινος κηρύξεως πολέμου, ἐνόσω βλέπει καθεκάστην αὐξανόμενον τὸ ἐθνικὸν μας αἰσθημα, ἐνόσω μᾶς θεωρεῖ ἀμετατρέπτους εἰς τὴν ὁποί-

αν ἐκάμαμεν ἀπόφασιν τοῦ νὰ ὑποστηρίξωμεν ὄλαις δυνάμεσι καὶ διὰ πάσης θυσίας τὸν θρόνον μας, τὴν ἀγκυραν ταύτην τῆς ἐθνικῆς αὐτονομίας καὶ ἀνεξαρτησίας μας, ἐνόσω, τέλος, μᾶς βλέπει σταθεροὺς εἰς τὴν πορείαν τὴν ὁποίαν ἀνέκαθεν ἐχαράξαμεν.
Εὐτυχεῖς ἡμεῖς φίλοι ὁμοσθηεῖς, ἐὰν καταστῶμεν μάρτυρες ὑπὲρ τῆς αὐτονομίας, τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς τιμῆς μας. Οἱ ἐπανταχῶ ὁμοσθηεῖς μας καὶ ὅλος ὁ ἐξευγενισμένος κόσμος θέλει μᾶς θαυμάσει θυσιάζοντας τὰ ὕλικά συμφέροντά μας, ἔλλ' ὑπερασπιζομένους ἐπαξίως τ' ἀντικείμενα ταῦτα πλεονεκτήματα κατὰ τῆς ἐπιβουλῆς, τοῦ δόλου καὶ τῆς βίας. Τὸ ἐμπόριόν μας, εἶναι μὲν ἀληθὲς, πάσχει δεινῶς, ἡ βιομηχανία μας ἐπαυσε, τὸ ναυτικὸν μας ἐποφθαλμιούμενον ἕνεκα τῶν γιγανθίων προόδων του, τρέχει τὸν τῆς καταστροφῆς του κίνδυνον, ἀλλ' ἀρκεῖ ἡμεῖς νὰ μείνωμεν. Ἀρκεῖ νὰ διατηρήσωμεν τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν τιμὴν, ἀρκεῖ νὰ σώσωμεν τὴν πατρίδα τῆς αἰσχυροτέρας ὑποδουλώσεως, ἐὰν δὲν εἶναι πεπρωμένον τὸ ἐναντίον, (καὶ δὲν δύναται νὰ ἦναι τοιοῦτον τὸ πεπρωμένον μας, διότι εἴμεθα προσωρισμένοι, ὡς πολλάκις εἶπομεν, νὰ ἐκτελεσωμεν ὑψηλὰς τοῦ Ἰψίστου βουλὰς), καὶ ἄπαται αἱ παροῦσαι θυσίαι μας ὡς οὐδὲν λογίζονται ἐνώπιον τῶν ἐξόχων τούτων πλεονεκτημάτων, ἐνώπιον τῶν ὑπὲρ ἡμῶν συμπαιθῶν ὄλων τῶν ἐξευγενισμένων ἐθνῶν καὶ τῶν κυβερνήσεων αὐτῶν, ἐνώπιον τῆς εὐρυκῆς καὶ τῆς ἰκανότητός μας, καὶ, τέλος, ἐνώπιον τῶν πηγῶν τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου τὰς ὁποίας ἔχει ἡ πατρίς μας ἀφθόρους καὶ ἀνεξαντλήτους.
Ἐνθυμήθητε φίλοι ὁμοσθηεῖς, ὅτι ἐν καιρῷ τοῦ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας μας καταστρεπτικοῦ πολέμου αἱ γαῖαι μας εἶχον ἀποχερσωθῆ, καὶ ὅτι ἐμείνωμεν ἄπολοι, ἄστεγοι, πτωχοὶ, γυμνοὶ καὶ πεινῶντες, καὶ ὅμως ἐν βραχυτάτῳ καιρῷ διαστήματι καὶ τὰς γαῖας μας ἐκαλλιεργήσαμεν, καὶ πόλεις ἀνεγειρομεν, καὶ οἰκίας οἰκοδομήσαμεν, καὶ κολοσσαῖον ναυτικὸν ἀπηλάσασαμεν, καὶ τὸ ἐμπόριόν μας μέχρι τοῦ νέου κόσμου ἐξετείνασαμεν καὶ χρήματα ἀπεκτήσαμεν, καὶ τὸν θαυμασμὸν ὄλου τοῦ κόσμου πρὸς ἡμᾶς ἐπεσῶραμεν. Ὅλα δὲ ταῦτα τὰ ἀγαθὰ τὰ ὁποῖα τοσοῦτον τυχῶς ἀπηλάσασαμεν, εἰς τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν αὐτονομίαν μας πρὸ παντὸς ἄλλου ὀφείλονται ἀρκεῖ λοιπὸν τὴν ἐλευθερίαν αὐτὴν νὰ διατηρήσωμεν καὶ ἡ Μεγάλη Βρετανία, αὕτη ἡ προστατὴς μας

δύναμις ἢ ἀπηνῶς ἤδη καταστρέφουσα καὶ τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν μας ὁσονοῦπο θέλει μᾶς ἀποζημιώσῃ καὶ ἄκουσα. Ὅα πεινάσει παλιν ἡ Μεγάλη Βρετανία καὶ ἡμεῖς ὅα τὴν χορτάσωμεν ἄρτον, ἀλλὰ θέλει ἀναγκασθῆ καὶ αὕτη τότε νὰ μᾶς ἀποδώσῃ ὅσα μᾶς στερεῖ ἤδη. Αἱ τοῦ Ἰψίστου βουλὰι εἶναι ἀνώτεροι καὶ ἰσχυρότεροι ὄλων τῶν βόλων τῆς Μεγάλης Βρετανίας. Ἄπαντα τὰ κατακτητικὰ ἔθνη τὰ ὁποῖα ἔφερον τὸν σίδηρον καὶ τὸ πῦρ μεταξὺ ἡσυχῶν καὶ εἰρηνικῶν λαῶν διὰ νὰ τοὺς ὑποδουλώσωσιν, ἐφόρεσαν γρήγορα ἢ ἀργὰ τὴν πένθυμον στολὴν τῆς ἰδίας αὐτῶν ὑποδουλώσεως. Ὅα φορέσει καὶ ἡ Μεγάλη Βρετανία ποτὲ τὴν σολὴν ταύτην, ὡς τὴν ἐφόρεσεν ἡ Ρώμη, ἡ Βενετία καὶ τόσα ἄλλα κατακτητικὰ τῆς ἀρχαιότητος ἔθνη. Ὁ Ἰψίστος τιμωρεῖ τὴν ἀδικίαν μέχρι τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς, τὰ δὲ ἄδικα ἐκχυθέντα καὶ ἐκχυνόμενα αἱματὰ ζητοῦν ἐκδίκησιν.
Συγχωροῦνται νομίζομεν εἰς τὰς κατακτασιμένους κερδὶς αἱ παραπονητικαὶ ἐκφράσεις!!!
Ὅστις μετὰ προσοχῆς ἀνέγνω τὰ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ βασιλέως μᾶς ὑπομνήματα τοῦ πρέσβους τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Λόρδου Παλμερστῶνος δοθέντα μετὰ τὴν ἐν Πειραιεὶ προσόρμισιν τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου, καὶ ἐνεβάτευσεν εἰς τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ἔνοιαν αὐτῶν, θέλει συμφωνήσῃ ἀναμφιβόλως μετ' ἡμῶν, ὅτι αἱ Ἀγγλικαὶ ἀπαιτήσεις δὲν ἤθελον περιορισθῆ εἰς μόνον ὅσας περιέχει τὸ πρῶτον τῶν ὑπομνημάτων τούτων, ἀλλ' ὅτι καὶ ἐν ἤθελον γίνεαι παραδεκταὶ αἱ πρῶται, ἤθελον γίνεσθαι καὶ ἄλλαι ἀλληλοδιαδόχως, μέχρις ὅτου ἤθελον βαθμηδὸν καταντήσῃ καὶ εἰς τὴν περὶ πληρωμῆς τῶν καθυστερούντων τόκων καὶ τοῦ χρεωλύτρου τοῦ δανείου ἀπαίτησιν, ἣτις ἐπειδὴ ἦτον ἀδύνατον νὰ ἐξοικονομηθῆ, ἤθελον πάντοτε ἐνεργηθῆ κατ' ἡμῶν διαφόρων εἰδῶν καταναγκαστικὰ καὶ βίαια μέτρα.
Ἡ κυβερνήσις μας λοιπὸν καὶ ἐὰν εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ἤθελεν αὐτοχειριᾶσαι τὴν αὐτονομίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν τῆς ἐνδίδουσα ἐτοιμῶς καὶ παραδεχομένη τὰς ἀντιβιανούσας εἰς τὸ δίκαιον τῶν ἐθνῶν Ἀγγλικὰς ἀπαιτήσεις, αἵτινες ἐνδιαλαμβάνονται εἰς τὸ πρῶτον τῶν ὑπομνημάτων τούτων, πάλιν δὲν ἠθέλαμεν ἀπαλλαχθῆ ἀπὸ τὰ δεινὰ ἄτινα προσεχέδιασε κατ' ἡμῶν ἡ κυβερνήσις τοῦ Λόρδου Παλμερστῶνος διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὸν σκοπὸν τῆς, κατακα-

ΠΑΡΑΦΥΛΛΙΣ

Ἡ κατὰ τῆς Ρωσσίας ἐκστρατεία τοῦ Ναπολέοντος Βοναπάρτου τῶν 1812.
Συνέχεια.

Ἄλλ' αἱ γέφυραι τοῦ Κρασοῦ ἦσαν τεθλασμένοι, ὥστε οἱ ἵπποι μας ἠναγκάσθησαν ν' ἀπομακρυνθῶσιν ὀπισθεν πρὸς ἀριστερὰν καὶ νὰ διαβῶσι διὰ κακίστων διόδων διὰ νὰ φθάσωσι τὸν ἐχθρὸν. Ὅπταν τὰ τάγματα συνητήθησαν, ἡ δυσκολία τῆς διόδου ἣτις ἔμεινεν ὀπισθεν ἡμῶν καὶ ἡ ἀντίστασις τῶν Ρώσων μᾶς ἠνάγκασαν ν' ἀμφιβάλλωμεν ἐὰν ἔπρεπε νὰ προχωρήσωμεν. Παρήλθεν ἀρκητὴ ὥρα μέχρις ὅτου συνεννοηθῶμεν καὶ ἐξηγηθῶμεν, ἀλλ' ἐπὶ τελους διεσκοπίσαμεν διὰ τῶν πρεσπαθειῶν μας τὸ ἐχθρικὸν ἵππικόν, ὃ δὲ Νεβερόβσκοὶ θεωρῶν ἑαυτὸν πανταχόθεν ἐκτεθειμένον, ἤνωσε τὰ δύο συντάγματά του καὶ ἰσχυμάτισεν ἰσχυρὸν τετράγωνον, εἰς τὸ ὁποῖον εἰσῆλθε μὲν πολλάκις τὸ ἵππικόν τοῦ Μουράτ, χωρὶς νὰ δυνηθῆ ὅμως νὰ τὸ διέλθῃ καὶ νὰ τὸ διαλύσῃ.
Πρέπει νὰ εἰπωμεν μολονταῦτο, ὅτι καὶ τὰ πρῶτα ἰδικά μας πυροβολήματα ἀπέβησαν εἰς μάτην καὶ τοὶ εἰκοσι βήματα ἰσταμένων κατὰ μέτωπον τῶν Ρώσων. Ὅσα καὶ οὕτω ἐθεώρουν ἑαυτοὺς καταδιωκόμενος παρ' ἡμῶν ἐπέστρεφον ἀνδρείως, μᾶς περιέμενον καὶ μᾶς ἀπέδουον διὰ πυροβολισμῶν ὠφελούμενοι δὲ ἐν τῷ ἅμα ἐκ τῆς ἀταξίας μας ἐξηκολούθουν τὴν ὀπισθοπορίαν των.

Ἐβλέπομεν τοὺς Κοζάκους τῶν κτυπῶντας διὰ τῶν ξίφων των τοὺς στρατιώτας, αἵτινες ἐβράδυνον τὴν πορείαν των ἢ ἀπεμακρύνοντο ἐκ τῶν γραμμῶν, διότι αἱ ἴλαι μας ἀκαταπαύστως τοὺς ἀνησούχουν, κατεσκόπευον ὅλα τὰ κινήματά των καὶ ἔτρεχον κατὰ τῶν ὅσων ἀπεμακρύνοντο καὶ τοὺς ἐλαφραγωγῶν. Αἱ ἴλαι μας αὐταὶ ἐπροχώρησαν δις, ἀλλ' οἱ ἵπποι μας εἶχον ἀπαυθῆσει μεταξὺ τοῦ ἐπιμόνου ἐκείνου πλήθους.
Ὁ Νεβερόβσκοὶ εὐρέθη τότε εἰς κρίσιμον στιγμήν. Τὸ σύνταγμα τοῦ ἐπορεύετο πρὸς ἀριστερὰν τῆς μεγάλης ὁδοῦ, καὶ μεταξὺ πεδίων ἐκ σίκαλης μὴ θερισθείσης, ὅποτε ἐν τῷ ἅμα ἴδεν ἑαυτὸ κρατούμενον ἐκ μακροῦ ὀχυρώματος. Οἱ στρατιώται του τότε προσβαλλόμενοι ἐκ τῶν ἰδικῶν μας κινήματων δὲν ἔλαβον καιρὸν νὰ ἀνοίξωσι διόδον, ὃ δὲ Μουράτ ἐπεμφε κατ' αὐτῶν τοὺς Βυρτεμβουργέζους διὰ νὰ τοὺς συλλάβωσιν, ἀλλ' ἐνῶ τὸ ἐχθρικὸν σύνταγμα ἤρχισε νὰ νικᾷ τὰ προστόμματα, αἱ τελευταῖαι γραμμαὶ αὐτοῦ ἐπέστρεψαν καὶ ἐστάθησαν ἀκίνητοι. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι οἱ περισσότεροι ἐξ αὐτῶν ἐπιροβόλησαν κακῶς κατὰ τοῦ ἀέρος καὶ μετὰ ταραχῆς, ἀλλὰ τοσοῦτον πλησίον ὥστε ὁ καιρὸς, τὸ πῦρ καὶ ὁ κρότος τοσοῦτων πυροβολισμῶν κατετρόμαξαν τοὺς ἵππους τῶν Βυρτεμβουργέζων καὶ ἔβαλον αὐτοὺς εἰς ἀταξίαν.
Ἐφελθόντες οἱ Ρώσοι ἐκ τῆς στιγμῆς ταύτης διέβησαν τὸ ὄχυρμα τὸ ὁποῖον ἐμάλε νὰ καταστῇ πρὸς αὐτοὺς τοσοῦτον δυστυχὲς καὶ ἐταπεινωθῆσαν. Ἐφθασαν τέλος τηλεβόλα τινὰ εἰς τὸν ἰδικὸν μας στρατὸν, καὶ οὕτως ἤδου-

νήθησαν οἱ ἡμέτεροι ν' ἀνοίξωσι διόδον μεταξὺ ἐκείνου τοῦ ὄχυρώματος.
Ἐτάχυνεν ὁ Νεβερόβσκοὶ νὰ φθάσῃ εἰς μίαν θέσιν, εἰς τὴν ὁποίαν ὅμως εἶχε λάβει διαταγὴν ὁ Γρούσχυ νὰ τὸν προλάβῃ: Ἄλλ' ὁ Μουράτ ἀπατηθεὶς ἐκ τινος ψευδοῦς πληροφορίας εἶχε πέμψῃ μέρος τοῦ ἵππικοῦ τοῦ στρατηγοῦ τούτου πρὸς τὴν Ἰελνίαν. Δὲν ἔμενον ὅθεν παρὰ τῷ Γρούσχυ εἰμὴ μίαν ἐξακόσιοι ἵπποι. Διέβητε λοιπὸν οὗτος τὸ ὄγδοον τάγμα τῶν εὐζώνων πρὸς τὴν στενὴν ἐκείνην θέσιν ὅπου εὐρέθη ἀδύνατος ἀπέναντι τοσοῦτον ἰσχυροῦ συντάγματος. Αἱ ἀνδρείαι καὶ ἐπανειλημμένοι βολαὶ τούτου τοῦ ἔκτου τάγματος τῶν Οὐζάρων καὶ τοῦ ἔκτου τῶν τοξοφόρων κατὰ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς ἐκείνου τοῦ ἰσχυροῦ καὶ ὑπερασπιζομένου ἐκ διπλῆς γραμμῆς δένδρων, ὑπῆρξαν ἀνίκανοι. Ἐξήτησε βοήθειαν ὁ Γρούσχυ ἀλλ' εἰς μάτην, διότι εἴτε παρεμποδίσθη ἐκ τῆς ἀνωμαλίας τῶν ὀδῶν ὁ στρατηγὸς ὅστις ἠκολούθη αὐτὸν, εἴτε διότι δὲν ἐγνώριζε πόσον σημαντικὴ ἦτον ἡ συμπλοκὴ αὕτη, σημαντικώτατη μάλιστα, διότι μὴ εὐρισκόμενον μεταξὺ τοῦ Σκολένσκου καὶ τοῦ Μουράτ, εἰμὴ τούτου μόνου τοῦ Ρωσικοῦ σώματος, ἐὰν ἤθελε καταστραφῆ καὶ τοῦτο, ἡ πόλις αὕτη ἠθελεν εὐρεθῆ ἄνευ ὑπερασπιστῶν, ἤθελε νικηθῆ ἄνευ μάχης, ὃ δὲ ἐχθρικὸς στρατὸς ἤθελε διαχωρισθῆ ἀπὸ τὴν πρωτεύουσάν του. Ἐπίτυχεν ὅμως ὁ Ρωσικὸς οὗτος στρατὸς νὰ φθάσῃ εἰς μέρος δασώδες καὶ καλύπτειν τὰ νῦτα αὐτοῦ. Λέγοντι τῶντι ὀπισθοπορίαν ἔκαμεν ὁ Νεβερόβσκοὶ τότε, καὶ ὅμως ἀφῆκεν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης χιλιάδας διακοσίους

νή ηδη πρό πολλού καταστάντα' ήθελε λοιπόν προχωρήσει εις κατασχέσεις των εθνικών πόρων μας, δυνάμει της συνθήκης του 1832, διά να επιφέρει την παραλυσιάν της Κυβερνήσεώς μας, και μετά τας συνεπείας της παραλυσίας ταύτης να συμβή ό,τι παρά πάντων εικάζεται. Κάνεν λοιπόν μέτρον εκ μέρους ημών δεν ήθελε δυνηθῆ να μᾶς σώσῃ από τους όνυχας της Μεγάλης Βρετανίας, μέχρις ότου ήθέλαμεν πέσει εις τους πόδας της διά να μᾶς αλυσοδέσῃ χειροπόδαρα. Το μέτρον ἄρα εις τό όποιον κατέφυγεν ἡ Κυβέρνησίς μας επικαλεσθεῖσα τήν συνδρομήν των δύο προστατιδων δυνάμεων της Γαλλίας και Ρωσίας εις τοσοῦτον σοβαράν περίστασιν, καθ' ἣν τρέχουν τόν μεγαλύτερον κίνδυνον ἡ ανεξαρτησία και αὐτονομία μας ἦτο τό συντώτερον και θέλει εἶσθαι ἀναμφιβόλως τό μόνον σωτήριον. Ἄς περιμεινωμεν λοιπόν μεθ' ὑπομονῆς τ' ἀποτελέσματα αὐτοῦ, ἅτινα τό ἐπαναλέγομεν θέλουν εἶσθαι σωτήρια, καθόσον μάλιστα ἡ καθ' ἡμῶν ὑπό των δυνάμεων τούτων ειδικῶς προστατευομένων γενομένη προσβολή εἶναι ἀναντιρρήτως ὕβρις και κατ' αὐτῶν των προστατων μας, εκτός ἐάν ὑποθέσωμεν ὅτι αἱ μεγάλα αὐτα δυνάμεις ἀνεχόμενα τήν ὕβριν θέλουν μᾶς ἐγκαταλείψει ἀπροστατεύτους και εις τήν διακρίσιν τοῦ Λόρδου Παλμερστῶνος, και προσέτι ἐάν κατὰ τόν 19 αἰῶνα τόν λεγόμενον αἰῶνα τοῦ ἐξευγενισμοῦ κτηρηθῆ τὸ εθνικόν δίκαιον, ὃ δὲ ισχυρότερος περιφρονῶν τοὺς ὁμοίους αὐτοῦ δύναται νὰ καταπιεζῆ και νὰ καταστρέφῃ τὸν ἀσθενῆ και τοῖς παρὰ ἰσχυρῶν προστατευόμενον.

Ἄς θεωρησθῶμεν λοιπόν φίλοι ὁμογενεῖς μετ' ἡμῶν τήν πανοπλίαν της αὐτακπαρνήσεως και της καρτερίας, και ἄς ἐλπίσωμεν εις τήν θείαν κατὰ πρόωτον ἀντίληψιν, ἐπομένως δὲ εις τήν συνδρομήν, τήν ὁποίαν ἀναμφιβόλως θέλωμεν λάβει ὑπό των προστατιδων δυνάμεων της Γαλλίας και Ρωσίας, αἵτινες δὲν μᾶς ἐγκαταλείψαν πώποτε ἀπροστατεύτους, ἀλλ' ἔπραξαν μεγάλας ὑπὲρ ἡμῶν θυσίας.

Ἡ ὑπὲρ των οικείων και φίλων διά τοῦ τύπου ὑπεράσπισις εἶναι ἐν ἐκ των δικαιωμάτων ὅσα ἀπολαμβάνει εις τήν κοινωνίαν μας ἕκαστος· ἕνεκα τούτου λοιπόν ὁδεῖς δύναται νὰ παραπονηθῆ ὅτι ἡ Ἐλπίς και ἡ Ἀθηνᾶ δύο τοῦ περιοδικοῦ μας τύπου ὄργανα ὑψόνουσι φωνήν δις της ἑβδομάδος πρὸς ὑπεράσπισιν των φίλων των, διά τὰς κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἀδικίας και μοναδικὰς ἴσως εις τὰ χρονικά των ἐθνῶν βιαιοπραγίας των. Ἀλλ' ἡ ὑπεράσπισις αὐτῶν τότε μόνον ἤθελε δυνηθῆ νὰ ἐπιφέρῃ και ἀποτέλεσμα, ὅποταν ἤθελε στηρίζεσθαι εις τήν ἀλήθειαν, τήν λογικὴν και τήν δικαιοσύνην. Ἴσως δὲ τότε ἠδύνατο νὰ κατευάσῃ ὁπωσοῦν τήν κατ' αὐτῶν ὡς

φονευμένους, χιλίους αἰχμαλώτους και ὀκτώ τηλεβόλα: τό δὲ Γαλλικὸν ἰππικὸν ἐδοξάσθη τήν ἡμέραν ἐκείνην. Ἡ συμπλοκή ὑπῆρξε τοσοῦτον τρομερὰ, καθόσον και ἡ ἀντίστασις ἐπίμονος. Οἱ ἡμέτεροι ἔδειξαν περισσοτέραν ἰκανότητα ὡς παίησαντες χεῖσιν τοῦ σιδήρου μόνον κατὰ τοῦ σιδήρου και τοῦ πυρός, και διότι ἄλλως τε ἡ περαιομένη ἀνδρεία τοῦ στρατιώτου Γάλλου εἶναι φύσεως ἀνωτέρας της τοῦ δούλου 'Ρώσου τοῦ ἐκδέκτονος τήν δυστυχῆ ζωὴν του και τὸ σῶμά του καθισταμενον ἀνάσθητον ἕνεκα της ἀκρασίας τοῦ κλιματός του.

Κατὰ σύμπτωσιν ἡ ἡμέρα της νίκης ταύτης ἦτον ἡ τοῦ αὐτοκράτορος ἑορτή. Ἀλλ' ὁ στρατός δὲν ἐσκέθη καν νὰ κάμῃ τήν εἰς τήν ἑορτήν ταύτην ἀνηκούσαν τελετήν. Εἰς τοιαύτην θέσιν των πνευμάτων και κατάστασιν τοῦ τύπου ἀπρεπής ἦτον ἡ ἑορτή, αἱ δὲ ἀνωρελεῖς ἀνευρημίαι δὲν ἤθελον εὑρεῖ ἡχώ μεταξύ της ἀπέρου ἐκείνης ἐρήμου. Εἰς τήν κατάστασιν εἰς ἣν εὐρισκόμεθα μόνος ἑορτῆς ἡμέρα ἤθελεν εἶσθαι ἡ της ἐντελοῦς νίκης· μολοντοῦτο διηγούμενοι ὁ Μουράτ και ὁ Νεὺ πρὸς τὸν αὐτοκράτορα τήν ἐπιτυχίαν των, ἐξέφρασαν πρὸς αὐτὸν τὰς εὐχὰς των διά τήν ἐπέτειον της γεννήσεώς του ἡμέραν και διέταξαν νὰ βρωθῶσιν ἐκατὸν βολαὶ τηλεβόλων. Ἀλλ' ὁ αὐτοκράτωρ δυσχερῶς παρετήρησε πρὸς αὐτοὺς, ὅτι ἐν τῇ 'Ρωσσίᾳ πρέπει νὰ οἰκονομηθῆ ἡ Γαλλικὴ πυρίτις. ἀπήντησαν ὁμοῦς οὗτοι εἰς αὐτὸν, ὅτι ἡ πυρίτις αὕτη ἦτο 'Ρωσικὴ και ὅτι εἶχε κατακτηθῆ τήν προλαβοῦσαν ἡμέραν. Ἐμειδιάσεν ὁ Ναπολέων ὅταν ἤκουσε, ὅτι δαπάνη τοῦ ἐχθροῦ

Ἑλλήνων δημοσιογράφων ἀπέχθειαν τοῦ κοινοῦ. Αὐστῶς ὅμως συμβαίνει τό ἐναντίον, και ἕνεκα τούτου ἀξιοκατάκριτοι ἀπέναντι της κοινῆς γνώμης καθίστανται.

Συναίσθωνται μὲν και αὐτοὶ και συνομολογοῦν τό ἄδικον των κατὰ της Ἑλλάδος ἀπαιτήσεων της φίλης των κυβερνήσεως τοῦ Λόρδου Παλμερστῶνος, και ἐνταυτῷ τὸν βίαιον και βανδαλικὸν τρόπον δι' οὗ προσπαθεῖ αὕτη νὰ λάβῃ ἱκανοποίησιν διά τὰς ἀπαιτήσεις της ταύτας· δὲν εὔρον ὅμως ἄλλο ὑποστήριγμα εις τήν ὑπὲρ αὐτῆς ὑπεράσπισιν των εἰμὴ τὸ ψεῦδος και τὴν σοφιστείαν, αὐτῆς κηδόμενοι δὴθεν τὰ εθνικὰ συμφέροντα και ὡς κηδόμενοι δὴθεν τὴν ὁδὸν της σωτηρίας του, νομῖδεικνύν πρὸς αὐτὸ τήν ὁδὸν της σωτηρίας του, νομίζοντες ἴσως, ὅτι διὰ τοιούτων ἀθλίων και ἐλεεινῶν ἐπιχειρημάτων θέλουν δυνηθῆ ν' ἀπατήσωσι τὸ νοῆμον της Ἑλλάδος κοινόν, δια ν' αὐτοχειριάσῃ τήν ανεξαρτησίαν και τήν τιμὴν του.

Εἴπομεν ὅτι τό ψεῦδος και ἡ σοφιστεία εἶναι τὰ μόνα ἐπιχειρήματα της ὑπερασπίσεως των ὀργάνων τούτων κατὰ της ἀδικίας και τοῦ βανδαλισμοῦ. Τοῦτο ἐπιχειροῦμεν νὰ καταδείξωμεν ἐν τῷ παρόντι πρὸς τό κοινόν, καθόσον τό ἐπιτρέπουσιν αἱ ἀσθενεῖς δυνάμεις μας, διά νὰ ἐκπληρώσωμεν ἱερὸν πρὸς τήν πατρίδα και τοὺς ὁμογενεῖς μας καθήκον.

Περιφρονήθη, λέγουν, ἡ τοῦ Λόρδου Παλμερστῶνος κυβερνήσις ὑπὸ της Κυβερνήσεως τοῦ βασιλέως μας, και διά νὰ λάβῃ τήν ἀνήκουσαν εις αὐτὴν ἱκανοποίησιν ἀπεφάσισεν ἐν τῇ ἀγκυρακτῆσει αὐτῆς νὰ κατακεραυνώσῃ τό ἔργον των χειρῶν της, τήν ἐλευθέραν Ἑλλάδα και νὰ καταστρέψῃ τήν ναυτιλίαν και τὸ ἐμπόριον αὐτῆς. Εἰς τί δὲ συνίσταται ἡ περιφρόνησις αὕτη; Εἰς τό ὅτι ἡ κυβερνήσις τοῦ βασιλέως μας δὲν ἔδωκε καν ἀπάντησιν εις τινὰς ἐκ των ἀπαιτήσεων τὰς ὁποίας ἔκαμον πρὸς αὐτὴν οἱ, κατὰ τὰ ὄργανα ταῦτα, φιλέλληνας κύριοι Λυδὸς και Οὐάις· ἐνῶ καθόσον ἐξάγεται ἐκ της εις τὰ ἀρχεῖα της κυβερνήσεώς μας ὑπαρχούσης ἀλληλογραφίας μεταξὺ αὐτῆς και αὐτῶν, ἡ κυβερνήσις μας ἀπήντησεν εις ὅλα ἐγγενεῖ τὰ ὑπομνήματα ἀμφοτέρων τούτων των κυρίων Πρέσβεων της κυβερνήσεως τοῦ Λόρδου Παλμερστῶνος, και ἐάν τοῦτο ἔπραξεν ἀργά ἐνίοτε εις τινὰ ἐξ αὐτῶν, τοῦτο προῆλθεν ἕνεκα περιστάσεων ἀνεξαρτήτων της θελήσεώς της· ἐτήρησε δὲ σιωπὴν εις ὅσον ἀπέβλεπεν ἐκεῖνα μόνον τὰ μέρη των ὑπομνημάτων τούτων, ὅσα προσέβαλον τολμηρῶς τήν ἀξιοπρέπειαν αὐτῆς και τήν εθνικὴν τιμὴν· ἐτήρησε, λέγομεν, σιωπὴν συνέσεως εις μόνους τὰς ἐκ προθέσεως προστεθείσας ἀνοικεῖας εις τὰ ὑπομνήματα ταῦτα ὕβρεις, εις τὰς ὁποίας πᾶσα ἀπάντησις ἤθελεν ἐπιφέρει μετὰ βεβαιότητος ἀποτέλεσμα μᾶλλον τοῦ προκειμένου δυσάρεστον και ἐπιβλαβές· ἡ ὑπερά-

ἑτελέσθη ἡ ἑορτὴ της γεννήσεώς του. Γνωστὸν εἶναι ὅτι τοιαύτης φύσεως κολακεία ἀρκετὰ σπανία ἀνήκει εις τοιούτου εἶδους ἀνθρώπους.

Και ὁ πρίγκιψ Εὐγένιος ἐνόμιπε καθήκον του νὰ προσφέρῃ πρὸς αὐτὸν τὰς εὐχὰς του. Ἀλλ' ὁ Ναπολέων τῷ εἶπε. «Ὁλοι αἱ προπαρασκευαὶ γίνονται διὰ μίαν μάχην, εις τήν ὁποίαν θέλω νικήσει· και θέλωμεν ἰδεῖ τὴν Μόσχαν.» Ὁ πρίγκιψ ἐσιώπησεν· ἀλλ' ἐξελθὼν ἀπήντησεν εις τὰς ἐρωτήσεις τοῦ στρατάρχου Μορτιέρου. «Ἡ Μόσχα θέλει μᾶς ἀπωλέσει!» Οὕτως ἤρχισαν ἅπαντες ν' ἀποδοκιμάζωσι τήν ἐκστρατείαν ταύτην· Ὁ Δουρῆς ὁ συντώτερος πάντων, ὁ φίλος και ἐξ ἀπορρήτων τοῦ αὐτοκράτορος ἔλεγε μεγαλοφώνως, ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ προῖδῃ τὴν ἐποχὴν της ἐπιστροφῆς μας. Ταῦτα ὅμως ἐλέγοντο μυστικῶς, διότι ἦτο γνωστὸν, ὅτι ἀφοῦ ἄπλεξ ἀπεφασίζετο τί, ὅλοι ὤφειλον νὰ συντρέξωσι πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ· και ὅτι ὅποταν ἡ κατάστασις μας καθίστατο ἐπικίνδυνος, ἦτο χρεῖα περισσοτέρας τόλμης, ὅτι δὲ μὴ μόνη λέξις ἐλάττωσα τὸν ζῆλον ἤθελεν εἶσθαι προδοσία. Ἴδου διὰ τί ἐκείνοι των ὁποίων ἡ σιωπὴ ἡ αἰ ἐκφράσεις κατεπολέμου των Ναπολέοντα ἐν τῇ σκηνῇ του ἔκανον ἐξωτερικῶς ἐπιδείξιν πεποιθήσεως και ἐλπίδος. Ἡ διαγωγή των αὕτη ὑψηγορεύετο ὑπὸ της τιμῆς· οἱ περισσοτέροι ὁμοῦς ἐθεώρουν αὐτὴν κολακευτικὴν.

Ὁ Ναβερότσκοι κατεστραμμένος σχεδὸν ἔδραμε νὰ κλεισθῆ εις τὰ τείχη τοῦ Σμολένσκου, ἐγκαταλείψας ὀπισθεν αὐτοῦ Κοζάκος τινὰς διὰ νὰ καύσωσι τὰς ἱπποφορβάς, αἵτινες ὁμοῦς εὐλαβήθησαν τὰς κατοικίας.

σπισις λοιπόν των ὀργάνων τούτων στηρίζεται εις προφανέστατον ψεῦδος, καθόσον διατείνονται ὅτι ἡ Κυβέρνησις μας ἐσιώπησεν εις τινὰ ἐκ των ὑπομνημάτων ὅσα εις αὐτὴν ἐδόθησαν ἐκ μέρους των φιλελλήνων πρέσβεων της Κυβερνήσεως τοῦ Λόρδου Παλμερστῶνος.

Ἀλλ' ὑποθεθείσθω πρὸς στιγμὴν ὅτι ἡ Κυβέρνησις τοῦ βασιλέως μας δὲν ἀπήντησεν εις τινὰ ἐκ των ὑπομνημάτων τούτων, καθόσον παρετήρησεν ὅτι ἐμπεριείχοντο ἐν αὐτοῖς ἀπαιτήσεις ἀντιβιβίουσαι εις τὸ δίκαιον των ἐθνῶν και προσέβαλον δι' ὕβρεων τήν ἀξιοπρέπειάν της, ὡς κυβερνήσεως ἔθνους ἀνεξαρτήτου. Ἡ σιωπὴ της αὕτη, ἐρωτῶμεν εἶναι περιφρόνησις; Ὅποταν τίς ὑβρίζομενος σιωπᾷ περιφρονεῖ μήπως τὸν ὑβρίζοντα; ἢ ὑπόταν δὲν ἀπαντᾷ τίς διόλου εις ἀδίκους ἀπαιτήσεις πρὸς αὐτὴν γινομένης, πλαστοურγεῖται μήπως διὰ της σιωπῆς του δικαίωμα ὑπὲρ τοῦ προτεινόντος αὐτάς; Διὰ της σιωπῆς μήπως τοῦ καθ' οὗ γίνονται παράνομοι ἀπαιτήσεις νομιμοποιούντα αὐταί; Ἄς μᾶς ἀπαντήσωσιν εις τὰς ἐρωτήσεις μας ταύτας οἱ νομομαθεῖς σοφολογιώτατοι Σκντάκται της Ἑλπίδος και Ἀθηνᾶς.

Δεδόσθω ὅμως ὅτι ἡ διαγωγή της Κυβερνήσεως τοῦ βασιλέως μας ἐπὶ της ἀλληλογραφίας της μετὰ των φιλελλήνων πρέσβεων της Κυβερνήσεως τοῦ Λόρδου Παλμερστῶνος ὑπῆρξε περιφρονητικὴ ὁπωσδήποτε, ὡς τὴν θεωροῦν τὰ ὄργανα ταῦτα, και ἕνεκα τούτου ὀφείλει ἱκανοποίησιν. Δεδόσθωσαν ταῦτα πάντα. Ἀλλὰ τότε ὁ ὑπὸ τὸν ἀντιναύρχον κύριον Πάρκερ Ἀγγλικὸς στόλος ἔπρεπε νὰ περιορισθῆ μετὰ τὴν ἐν Πειραιεὶ προσόρμισίν του εις τὸ ν' ἀπαιτήσῃ ἔντιμον και ἀξίαν τοῦ μεγάλου και ἐξευγενισμένου Ἀγγλικοῦ ἔθνους ἱκανοποίησιν διὰ τὴν περιφρόνησιν ταύτην· και ἐάν ἤθελεν ἀποδείξει ὅτι εἶχε δίκαιον, ὁλόκληρον τότε τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, τὸ νοῆμον τοῦτο ἔθνος και ἡ κοινὴ της ἐξευγενισμένης Εὐρώπης γνώμη ἤθελεν κηρυχθῆ ὑπὲρ αὐτοῦ, κατακρίνοντα τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν κουφότητα και ἀπερικεψίαν της ὡς πρὸς τὰς σχέσεις της μετὰ τοσοῦτον μεγάλης δυνάμεως ὅσα εἶναι ἡ Ἀγγλία· τότε δὲ ἐάν δὲν ἐδίδετο ἡ ἀνήκουσα ἱκανοποίησις, εἶχε πλῆρες τὸ δικαίωμα και πόλεμον νὰ κηρύξῃ, και φρούρια νὰ κατασχεῖ, και πόλεις νὰ κυριεύσῃ, νὰ ἐξασκήσῃ δηλαδὴ πᾶν ὅ,τι ἐπιτρέπει εις αὐτὸν τὸ τοῦ πολέμου δίκαιον, διά νὰ ὑποχρεώσῃ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν τὴν στερουμένην τότε πάσης συμπαθείας και αὐτῆς προσέτι της των ὑπηκόων της, διά νὰ δώσῃ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν του τὴν εἰς αὐτὴν ὀφειλομένην ἱκανοποίησιν, σεβαζόμενος πάντοτε μετὰ ὀρθοκευτικῆς εὐλαθείας τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους ὡς ἀνευθύνου διὰ τὰς παρεκτροπὰς της Κυβερνήσεώς του· ἔθνους μάλιστα συνεργεῖα της μεγάλης Βρετανίας ἀπελευθερωθέντος, εὐργετηθέντος και προστατευομένου, ἢ τοῦλάχιστον σεβαζόμενος τὰ συμφέροντα ταῦτα κατὰ τὸ δίκαιον των ἐθνῶν.

Ἀλλ' ὁ ὑπὸ τὸν ἀντιναύρχον Κύριον Πάρκερ Ἀγγλικὸς στόλος στήσας τὰ πυρίπνοα πυροβόλα του ἀπέναντι τοῦ Πειραιῶς ἐζήτησεν ὑπὸ καταπάτησιν τοῦ δικαίωματος των ἐθνῶν και περιφρόνησιν της αὐτονομίας και ἀνεξαρτησίας μας και χωρὶς νὰ κάμῃ τὸν παραμικρὸν περὶ περιφρονήσεως λόγον νὰ φορολογῆσῃ τὸ εθνικὸν ταμεῖον μας, νὰ λάβῃ τὸν τελευταῖον ὄβολόν μας διὰ νὰ ἱκανοποιηθῶσιν ἰδιωτῶν ὑπηκόων του ἀπαιτήσεις, ἀποτελοῦσαι ζητήματα των ὁποίων ἡ λύσις ἀνήκεν ἀποκλειστικῶς και κατὰ τὸ δίκαιον των ἐθνῶν εις τὰ δικαστήριά μας. Καὶ ἐπειδὴ ἡ Κυβέρνησις μας ὑπερασπιζομένη τὴν αὐτονο-

Ἐνῶ ὁ μέγας στρατός ἀνέβαινε τὸν Δνίεπερ διὰ της ἀριστερῆς αὐτοῦ ὄχθης, ὁ Βαρκλάυ και ὁ Παγκρατιὸν τοποθετημένοι μεταξύ τοῦ ποταμοῦ τούτου και των πεδιάδων της Κασπίας πρὸς τὸ Ἴονκόβον, ἐνόμιζον ὅτι εὐρίσκοντο ἀπέναντι τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ, και ἀμφίβαλον ἂν ἔπρεπε νὰ προχωρήσωσιν. Ἀπατηθέντες δις ὑπὸ των συμβουλῶν τοῦ στρατηγοῦ των δὲν ἀπέκλεισαν τὴν γραμμὴν των τοποθεσιῶν μας και δις καταπληθέντες ὑπὸ ἀποφάσεως τοσοῦτον ἀνδρείας ἐσταμάτησαν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἀρχίσαντος κινήματός των. Μὴ θέλοντες τέλος νὰ δεχθῶσιν ἄλλων συμβουλὰς ἐφαίνοντο ὅτι περιμένουν συμβεβηκότα διὰ ν' ἀποφασίσωσι κατὰ της προσβολῆς μας και διὰ νὰ σχηματίσωσι τὴν ἀμυνίαν των.

μίας της δέν ενέδωκεν εις αυτάς, κατέφυγεν εις μέτρα βανδαλικά. Ερωτώμενοι λοιπόν πάντα λογικόν άνθρωπον να μάς είπω, εάν δέν είναι αυτόχρονα σοφιστεία ή υπέρ της διαγωγής ταύτης της Κυβερνήσεως του Λόρδου Πικλερστώνος ή υπέρσπισις άμφοτέρων τούτων των ξενιζόντων όργάνων του περιοδικού μας τύπου.

Τά μισθωτά ταύτα όργανα πρόβασις έχουν λοιπόν, ως είναι καταφανές, να ένοχοποιήσωσι την Κυβέρνησιν του Βασιλέως μας άπέναντι του έθνους, παριστάνοντα καθοποιονδήποτε τρόπον, ότι αιτία όλων των δεινών τή ύποψη ύποφέρει ήδη ή δυστυχής πατρίς μας εκ των καταναγκαστικών μέτρων του Άγγλικού στόλου είναι ή κουφότης και ή άπερισκεψία αυτής, διά να έρεθίσωσι κατ' αυτής την αγανάκτησιν του κοινού, και ούτω να επιτύχη ύ σκοπός της εν τή πατρίδι μας καταπλεύσεως τούτου του τοσοούτου τρομερού στόλου. Άλλά και άνευ των ειλικρινών παρατηρήσεων και προτροπών του έθνικου τύπου, τό έθνος μας εύθής άπ' άρχής κατενόησε τόν όλέθριον τούτον σκοπόν και την προδοσίαν κατά της άνεξαρτησίας και της τιμής του, περιστοίχισεν ειλικρινώς τόν βασιλέα του, τόν όποιον θεωρεί ως άγκυραν της σωτηρίας του, έθωρακίσθη με την ύπομονήν και την αυταπάρησιν, κατεφρόνησε δε και δεν έδωκε την παραμικράν άκρόασιν εις τάς προτροπάς και εισηγήσεις των επιβουλευομένων την τιμήν του, και θεωρεί αυτούς ως προδότας και πατραλοίας.

Τό ζήτημα τό επλοχολούν νυν όλα τά πνεύματα είναι, εάν αι προστάτιδες δυνάμεις της Γαλλίας και Ρωσίας θέλουν έπεμβή εις την μεταξύ της κυβερνήσεώς μας και της Άγγλικής διένεξιν, τίνι τρόπο θέλουν έπεμβή και πως θέλει λυθή τό ζήτημα τούτο. Άλλ' επειδή εύρίσκονται μεταξύ ήμων τινές τω όνόματι μόνον Έλληνες, οτινες ένσπείρουν εις τόν λαόν φόβους, πάντοτε προς επιτυχίαν του σκοπού, του πασιγνώστου ήδη καταστάματος, ότι δηλαδή αι δύο προστάτιδες μας δυνάμεις μη ύσασι εις κατάστασιν να μάς συνδράμωσι θέλουν μάς εγκαταλείψει εις την διάκρισιν της Άγγλικής διότι ή μόν Γαλλία έσωτερικώς κατασπαραττωμένη δεν δύναται να έπεμβή εις πολέμου πάλην μετά της Άγγλικής διά να μάς χορηγήση άμμεσον συνδρομήν, ή δε Ρωσία μακράν ήμων απέχουσα δεν δύναται να μάς βοηθήση υλικώς. Επειδή, λέγομεν, σπερμολογούνται τοιοούτοι φόβοι μεταξυ του έμπορικου και βιομηχανικου λαού μας, οστις μολονότι βλέπει θυσιαζόμενα υπό τους όφθαλμούς του τά έξοχώτερα υλικά συμφέροντά του, δεικνύει αξιέπαινον αυταπάρησιν και άπικραδειγματίστον έθνισμύν και καρτερίαν. έθεωρήσαμεν καθήκον μας να τόν φωτίσωμεν εις την προκειμένην περίπτωσιν, και να εμπνεύσωμεν προς αυτόν έλπίδας βασίμους, εις την πολιτικήν, εις τόν όρθόν λόγον και εις τό δίκαιον των έθνών στηριζόμενας.

Και καθύσον μόν άφορξ την πολιτικήν, ανάγκη πασα να εξετάσωμεν, εάν ή Γαλλία και ή Ρωσία έχουν συμφέρον να μη μάς αφήσωσι να γίνωμεν της Άγγλικής λεία.

Είναι άναντίρρητον ότι άμφοτέροι αι δυνάμεις αύται έχουν μέγιστον συμφέρον να εξασκώσιν επήρροήν εσον δύναται περισσοτέρην επί της Μεσογείου. Επειδή λοιπόν τό Έλληνικόν βασιλείον καιτοι μικρόν είναι ύμωσ τό σημαντικώτερον επί της Μεσογείου κράτος, ένεια των εν τή Ανατολή σχέσεων του και του ναυτικού του, εάν τό ναυτικόν τούτο τό όποιον δύναται ποτέ καλώσ οργανιζόμενον να διαφιλονεικήση τά πρωτεία εν τή θαλάσση ταύτη κατά πάσης άλλης ναυτικής δυνάμεως, ύποδουλωθή όπωςδήποτε εις την θαλασσοκράτορα Άγγλίαν, τετέλεσται πλέον, ή δε Γαλλία και Ρωσία θέλουν άπωλέσει και διά παντός πάσαν επί της Μεσογείου επήρροήν των. Έχουν λοιπόν μέγιστον συμφέρον άμφοτέροι αι δυνάμεις αύται να μάς συνδράμωσιν όπωςδήποτε εις την προκειμένην περίστασιν, τό δε συμφέρον των τούτο ένούμενον με έν άλλο ώσάντως έξοχον, την ικανοποίησιν δηλαδή περί της και εις αυτάς γινομένης έμμέσου προσβολής, προσβαλλομένης της ιδιικής μας άνεξαρτησίας την όποιαν προστατεύουν και έγχυθήσαν, καθίσταται μέγιστον, προστιθειμένου μάλιστα και τρίτου συμφέροντος,

του της έγχυθήσεως την όποιαν έδωσαν υπέρ ήμων διά 40 εκατομμύρια φράγκα και τους τόκους αύτων. Πολιτικώς λοιπόν και λογικώς θεωρουμένου του ζητήματος, ουδέμια μένει άμφιβολία, ότι αι δυνάμεις αύται υπό των συμφερόντων των μόνον τούτων παρακινούμεναι θέλουν έπεμβή εις τό να μάς συνδράμωσιν όπωςδήποτε.

Καταδείξαντες ήδη τό συμφέρον τό όποιον έχουν αύται αι δύο μεγάλοι δυνάμεις εις τό να μάς συνδράμωσιν, ως έρευνήσωμεν εάν και κατά τό δίκαιον των έθνών επί του όποιου στηρίζονται όλα αι μεταξύ ούτων συνθήκαι, δεν έχουν βαρυτάτην την ύποχρέωσιν του να καταπολεμήσωσιν όλας δυνάμεις και κατατρέψωσι την άρχήν της έναντίον του δικαιοκματος τούτου ένόπλου επιθέσεως μεγάλης τινος δυνάμεως κατά μικροτέρας, άνεξαρτήτου κατ τάς συνθήκας, δι άδικους και παρανόμους απαιτήσεις. Η άρχή αύτη είναι φθοροποιά και εάν δεν καταπολεμηθή εύθής εις την γέννησίν της, θέλει επιφέρει σοβαράς συνέπειας. Κανέν κράτος του λοιπού καιτι διά συνθηκών άναγνωρισμένον δεν δύναται να θεωρη ένυπό ασφαλές ως προς την πολιτικήν αυτού ύπαρξιν. Τά έθνη τότε και ιδίως τά μικρά και αδύνατα πρέπει να τρέμωσιν άκαταπαύστως διά την έλευθερίαν των.

Άλλά τίνι τρόπο θέλουν έπεμβή αι δυνάμεις αύται διά να κατευνάσωσι την καθ' ήμων όργήν της Μεγάλης Βρετανίας και να μάς απαλλάξωσιν από τους δυνάεις της; Δέν είμεθα προφθται διά να προλέγωμεν τά μέλλοντα, μήτε έχομεν τό μέγιστον της έλπίδος πλεονέκτημα του εισδέειν εις τά άπόρρητα των μυστικοσυμβουλίων. Ηξούρωμεν μόνον ότι αι μεγάλοι δυνάμεις γνωρίζουν κάλλιστα τάς άμειβίας άδυναμίας, και έντεύθεν έλαθον να ύποχωρωσιν εις έν διδόμενον ζήτημα διά να επιτύχωσιν εις άλλο έπομέναις έχουσιν ιδίαν διάλεκτον την όποιαν αύται μόνον γνωρίζουσι, και δι αυτής ταχέως συμβιβάζουσι τά παρ ήμων θεωρούμενα άσυμβίβαστα, ως περί τούτου έχομεν πολλά παραδείγματα, και μόνον εάν τά μέσα ταύτα άποβώσιν άταλεσφόρητα καταρεύγουσιν εις την ισχύν των όπλων των. Άλλ' ήμεις φρονούμεν ότι ή περίστασις αύτη δεν είναι τοσοούτον σοβαρά, ουδέ τό ζήτημα τοσοούτον δυσδιάλυτον, ώστε να λυθή διά του ξίφους. Υπομονή λοιπόν και αυταπάρησις εκ μέρους μας είναι προς τό παρόν τό συνετώτερον και σωτηριωδέστερον μέτρον, και εάν αι δυνάμεις αύται μάς εγκαταλείψωσιν εις την διάκρισιν της τύχης μας, ύπερ είναι αδύνατον μετά τά προεκτεθέντα, ως ήμεθα βέβαιον ότι και ή κυβερνήσις μας τότε και ήμεις θέλομεν σκεφθή υπέρ της ιδίας μας σωτηρίας.

Πρό είκοσι περίπου ημερών, άφού αι ένταύθα σταθμεύουσαι δύο Άγγλικαι άτμοκίνητοι φρεγάται άπέκλεισαν τόν λιμένα μας, ένεια του όποιου άποκλεισμού ένειρήθη καθ' ολοκληρίαν τό εμπόριόν μας, τό έπιμελητήριόν μας ένέκρινε καθήκον του να κάμη, ως και έκαμεν άναφοράν του προς την Σ. Κυβέρνησιν, παραπονόμενον διά τάς βικαιοπραγίας ταύτας τάς υπό των Άγγλικών πλοίων πραττομένας, και διακαρτερούμενον κατ' αυτών. Η άναφορά αύτη κατεχωρήθη εις την εν Αθήναις ένδιδομένην εις τε την Έλληνικήν και Γαλλικήν γλώσσαν Ημερησίδα ή Αθηναϊκή Παρατηρητής την ως ήμισπίστημον θεωρουμένην. Άλλ' είτε κατ την μετάφρασιν της άναφοράς ταύτης, είτε κατ παραδρομήν του τύπου συγχάκις συμβίνουσιν, παρεμορφώθη ή έννοια μιάς φράσεως αύτης, ήτις άπλουστάτη ούσα και άναγκαία εις τό Έλληνικόν κείμενον, έθεωρήθη προσβλητική προς τους κατακλύσαντας διά των άδικών βικαιοπραγιών των πάσαν Έλληνικήν καρδίαν, λέγεται ότι παροργισθέντες οι διευθυνταί των δύο ένταύθα σταθμευουσών άτμοκινήτων Άγγλικών φρεγατών, άπεφάσισιν προς άνταγδικήσιν να ρυμουλκήσωσιν, ως και έρρυμούλκησε προχθές ή μία εξ αυτών εις την Σαλαμίνα τά δύο ένταύθα πρό ήμερών κατασχθέντα έθνικά κότερα και έν έμπορικόν πλοϊον, τό φορτίον του όποιου συγκεϊμενον εκ σίτου, άνήκει, ως πληροφορούμεθα, εις Ρώσσην τινά έμπορον εν Κωνσταντινουπόλει.

Δυσκολεύομεθα να πιστεύσωμεν ότι Άγγλοι πλοίαρχοι Ατμοκινήτων Φρεγατών έχοντες υπ' ύψιν των τό Έλληνικόν κείμενον της άναφοράς ταύτης και περιστοιχιζόμε-

νοι από τέσους τω όνόματι μόνον Έλληνες, οτινες λαμβάνουν την καλοσύνην να τους πληροφορώσιν, ως κατασκοποί των, εάν δυστυχ ήτινα Έλληνικά πλοια προσορμίζονται εις τάς ένταύθα παρακειμένους νήσους, διά να κατέσχονται παρ αυτών, και άλλους την Έλληνικήν γλώσσαν ειδότας, προκειμένου μάλιστα να παροργισθώσι, δεν έρριψαν ουδέ έν βλέμμα των επί του Έλληνικου κειμένου, διά να κατανοήσωσι την κατ άγράμμα αλήθη της άναφοράς ταύτης έννοϊαν. Δυσκολεύομεθα ώσάντως να πιστεύσωμεν, ότι πλοίαρχοι φρεγατών Άγγλικών γεγυμνασμένων και άφωτισμένων εις την πειθαρχίαν ένεργούν βιαίας πράξεις άνευ οδηγίων των άνωτέρων των ή παρ τάς οδηγίας αυτών. Κατανοούμεν ένεν κάλλιστα ότι αι σπερμολογίαι αύται, ότι δήθεν οι Άγγλοι πλοίαρχοι παροργίσθησαν εκ της έσφαλμένης μεταφράσεως της του Έπιμελητηρίου μας άναφοράς, και ένεια τούτου έρρυμούλκησαν εις την Σαλαμίνα τά τρία πλοια τά όποια προανεφέραμεν, γίνονται εκ προθέσεως διά να έρεθίσωσι τόν φιλήσυχον λαόν της πόλεως μας έναντίον των άξιότιμων μελών του έπιμελητηρίου μας, ως διαδίδονται εκ προθέσεως και προς τόν αυτόν του έρεθισμού σκοπόν διάφοροι άλλαι σπερμολογίαι, περί του ότι θέλουν ληφθή δήθεν καθ' ήμων υπό των Άγγλων και άλλα βικαιότερα καταναγκαστικά μέτρα, στενώτεροι δηλαδή άποκλεισμοί και τά τοιαύτα, και περί ληστειών και κλοπών συνβαινουσών εν καιρώ νυκτός, ένω καθύσον πληροφορούμεθα από τάς άρμοδίους άρχάς μας, την Αστυνομίαν δηλαδή και την Νοικαρχίαν, μόνον άπόπειραι τινές κλοπών άσημαντοι και θρηνοκλοπαι συνέβησαν κατ' αυτάς, ή συνθήεις εν καιρώ χειμῶνος, και εις οικίας, εις τάς όποιας εύκόλως και διά μικράς άναβάσεως δύνανται να εισέρχωνται οι θρηνοκλέπται.

Άγνοούμεν τί έγγραψεν ο Νομάρχης μας κύριος Ράδος εν Αθήναις περί της άποστολής ένταύθα εκ του Πειραιώς διά της Άγγλικής άτμοκίνητου φρεγάτας τόν φύλλον της Έλπίδος και της Αθηνάς, ήτινα άνεγνωσθησαν εις τάς λέσχας μας, ως προανεφέραμεν. Τό καθ' ήμάς είπομεν μόνον ότι ή περί ής ο λόγος Άγγλική φρεγάτα έλαβε την καλοσύνην να μάς φέρη ταύτα τά δύο φύλλα, χωρίς να άναφέρωμεν διόλου τίς τ' άπέστειλε, διότι ήγνοούμεν και άγνοούμεν είσέτι τόν άποστείλαντα. Αδικώς λοιπόν καιίζει καθ' ήμων ή Αθηναϊκά διάφορον δε είναι τίς άπέστειλεν ένταύθα τά φύλλα ταύτα, άφού αυτά συνετάχθησαν κα έδημοσιεύθησαν.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Η μία εκ των ένταύθα σταθμευουσών Άγγλικών φρεγατών έρρυμούλκησε την παρελθούσαν κυριακήν εν Οριζήμφη προς την Σαλαμίνα τά δύο πρό ήμερών κατασχθέντα έθνικά κότερα και έν έμπορικόν πλοϊον φέρον φορτίον εκ σίτου, τό όποιον είχε προσορμισθή εις την Αηλον, αλλά κατασκοπευθέν συνελήφθη. Κανέν νέον βικαιότερον μέτρον δεν έπαχείρησε μέχρι τούδε ή ένταύθα σταθμεύουσα άγγλική ναυτική δύναμις.

Κατ' αυτάς μόν, έσπερμολογήθη ότι έσκόπευε να έμποδίση και την άκτοπλοϊαν, αλλά τοιοούτον μέτρον δεν έπραγματοποιήθη, διότι μικρά πλοίαρια, έλευθέρως εισέρχονται και έξέρχονται εκ του λιμένος μας.

Δέν είναι διόλου αλήθη ύσα εκ προθέσεως άναμφισβόως έδημοσίευσεν ή Αθηνα, ότι δήθεν ήρχισαμεν να αισθανόμεθα ένταύθα τροφίμων έλλειψιν και ότι ή τιμή του άρτου ηξύνθη και τά τοιαύτα, ούτε είναι φόβος τοιοούτου άποκλεισμού εν καιρώ ειρήνης, ώστε να στερηθώμεν και αυτών των τροφίμων, άφού ουδέμια εκ μέρους μας αντίστασις δύναται να γίνη, εάν οι Άγγλοι συλλάβωσι σκοπούς κατακτητικούς. Αποκλείονται και πολιορκούνται εν καιρώ πολέμου ύσαι πόλεις άνόλιστανται κατ ά τού έχθρου, διά να καταναγκασθώσιν υπό της πείνης να παραδοθώσιν εις αυτόν.

Η Εφημερίς της Αύγουστis άναγγέλλουσα τηλεγραφικήν εκ Βιέννης έκθεσιν περί των εν Ελλάδα έχθροπραξιών των Άγγλων προσθέτει τά εξής: « Αύτη ή εκ Βιέννης έκθεσις δεικνύει ότι ή Άγγλία

ρίπτει πλέον τὸ κάλυμμα. Ἀφοῦ ἡ μετὰ τῆς Ῥωσίας σύγκρουσις ἀνεβλήθη διὰ τῆς ἐν Πετρούπολει καὶ Κωνσταντινουπόλει γενομένης ὑποχωρήσεως καὶ ἕνεκα τούτου ἀπόλεσεν ἡ Ἀγγλία τὴν ὁποίαν εἶχε συλλάβει ἐλπίδα τοῦ νὰ γίνῃ κυρία τῆς εἰσόδου τῶν Ἀρδανελλίων καὶ τῆς Αἰγύπτου, καταφέρει ἤδη πλιγὴν καταστρεπτικὴν κατὰ τῆς ἀνατολικῆς Ἑλλάδος τὸ ναυτικὸν τῆς ὁποίας ζηλοτύπως ἐποφθαλμίζε. Ἡ Ῥωσία καὶ Γαλλία εἶχον προδιαμαρτυρηθῆ ὡς λέγεται, ἐναντίον μιᾶς τοιαύτης μονομεροῦς καὶ βιαίας ἐπεμβάσεως κατὰ τῆς ἀδυνατοῦ Ἑλλάδος. Δὲν θέλει λείπει ὅμως ἐπομένως ἀφορμὴ ῥήξεως μέχρις οὗ ἀνάψει ὁ πόλεμος περὶ αὐτὴν τὴν Κωνσταντινουπόλιν. Ἐπὶ τοῦ παρόντος θὰ κατορθώσῃ ἡ Ἀγγλία ἐξ ἅπαντος νὰ ὑποσθρομήσῃ ἡ Ἑλλὰς δεκαετηρίδας τινας, ὡς πρὸς τὴν ἀνάπτυξίν της, ὡς ἐπισθοδρομήσῃ ἡ Κρήτη καὶ ἡ Κεφαλληνία. Πόσον ἡ εὐημερία τῆς Ἑλλάδος ἀνεπτύχθη, ἀποδεικνύεται ἀπαντιφρόντως ἐκ τῶν ἐξῆς περιστατικῶν. Κατὰ τὸν πρῶτον ἀπολογισμὸν τοῦ βασιλείου τούτου τοῦ ἔτους 1833 συνίστατο τὸ ὅλιγον εἰσόδημα ἐκ δρ. 7,042,553. Τὸ εἰσόδημα τοῦτο κατὰ τὸ ἔτος 1849 ἀνέβη εἰς 16,483,955 δρ. Ὁ φόρος τῶν ἐνοικιάσεων καὶ ὁ τῶν δεκάτων φόρος κατὰ μὲν τὸ ἔτος 1833 ἐσυνίστατο εἰς δραχ. 5,000,000 κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1849 εἰς 7,000,000. Ὁ φόρος τῶν οἰκοδομῶν ἐσυνίστατο κατὰ τὸ ἔτος 1833 εἰς δρ. 33000, ἀνέβη δὲ τὸ ἔτος 1849 εἰς δρ. 123000. Τὰ τελεβόλα τῆς Ἀγγλίας, ἐὰν ἡ Ἑλλὰς δὲν ὑπακούσῃ εἰς τὴν ἀπόλυτον θέλησίν της, θέλουσιν ἀρχίσει τὸ καταστρεπτικὸν ἔργον αὐτῆς, ὡς ποτὲ] εἰς Κοπεγχάγην ἐναντίον τοῦ Δανεϊκοῦ ναυτικοῦ καὶ ἐν Νεοκαστρῷ κατὰ τοῦ Ὀθωμανικοῦ καὶ τοῦ Αἰγυπτιακοῦ. Ἀφοῦ ἐκ τῆς Ἰσπανίας ἀφηρπάγησαν ποτὲ οἱ χρυσοὶ στόλοι αὐτῆς ἐν πλήρει εἰρήνῃ, κατεστράφη δὲ πᾶσα κατὰ θάλασσαν σημασία τῆς Πορτογαλλίας, ἔπρεπε νὰ καταστραφῶσιν ἡ Ἀλγερία καὶ οἱ Ῥωσικοὶ λιμένες, διὰ νὰ κατακτήσῃ ἐντελῶς ἡ Ἀγγλία τὰς ὁλάσας τοῦ ἀρχαίου κόσμου.

δὲν θέλει ἐπιφέρει ἐπὶ τέλους οὐδεμίαν ἐπιτυχίαν. Τὴν θέλει κερδίσει ἡ Ἀγγλία, ἐὰν ἡ Ἑλλὰς πληρώσῃ πρὸς αὐτὴν τὴν μικρὰν ταύτην ποσότητα; Μηδὲν ἄλλο εἰμὴ τὴν κοινὴν γνώμην κατ' αὐτῆς, καὶ τὸ μίσος ἐνὸς λαοῦ ἰσχυρωτέρου ἐξωτερικῶς παρὰ ἐντὸς τῶν ὁρίων του. Ὅπου λαλεῖται ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα καὶ προσβόεται ἡ Ἑλληνικὴ θρησκεία, γενικὴν θέλει εἶσθαι τὸ μίσος κατὰ τῆς Ἀγγλίας. Ἄπαντες οἱ ἐν ταῖς ἡγεμονίαις τοῦ Δουναβίου καὶ ἐν τῇ Τουρκίᾳ Ῥωσικοὶ πράκτορες δὲν θέλουσιν ἀνεπιθυμῆσαι νὰ ἐλευθέρωσιν συμπαθείας ὑπὲρ τοῦ Ἀυτοκράτορος Νικολάου, ὅσους ὁ Λόρδος Παλμερστὸν καὶ ὁ στόλος του ἀπέκτησαν φυσικοὺς ἐχθρούς.

Ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ἐγγράφων τούτων ἐξάγεται κατὰ πόσον ἡ Ῥωσικὴ κυβέρνησις καὶ ἡ τῆς Γαλλίας ἐμπνέονται ἀπὸ σκοποῦς φιλικούς πρὸς τὴν Ἑλλάδα, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπιθυμοῦν νὰ διατηρηθῇ ἡ ἀνεξαρτησία καὶ ἡ ἡσυχία.

Σήμερον μετὰ μεσημβρίαν κατέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα μας τὸ ἀτμόπλοον ἡ Εὐρώπη ἐκ τῆς Ἀνατολῆς προερχόμενον. Ἐντὸς αὐτοῦ εὐρίσκειται ὁ κύριος Ζωγράφος διορισθεὶς πρέσβυς Ἑλληνικὸς ἐν Πετρούπολει καὶ πρὸς τὴν πρωτεύουσιν ἐκείνην διευθυνόμενος.

Ἐκ τῶν ἀλληλογραφικῶν μας καὶ ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν ἐφημερίδων πληροφοροῦμεθα, ὅτι ἡ μετὰ τῆς Ἀγγλίας καὶ Ἑλλάδος λυπηρὰ διενέξις λαμβάνει ἔσθιν ταράττουσαν τοὺς κατοίκους τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου καὶ ἐπαπειλοῦσαν σοβαρῶς τὸ ἐμπόριον.

Καταχωρίζομεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν ἐφημερίδα μας τὸ ἐτόυμενον ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ τελευταίου συγγράμματος τοῦ κυρίου Ἀλεξάνδρου Σούτζου, ὡς τὸ ἀξιολογώτερον μέρος αὐτοῦ.

Εἰπέ, ὦ φιλέλλην καὶ φιλολόγε πρέσβυ τῆς Βρετανίας, εἰπέ· διατί ἐκλεξες ὡς ὀρηκτήριον τοῦ στόλου σου τὴν Σαλαμίνα; Ἐκεῖ ἐνίκησκαμεν ἡμεῖς τὸν Εἰρξην καὶ τὰς χιλιάς του τριήρεις. Πού ἦσθε σεῖς οἱ Ἄγγλοι ὅταν ἡμεῖς μετὰ τοῦ Θεμιστοκλέους ὑπὲρ τοῦ φωτισμοῦ τῆς ἀνθρωπότητος ναυπηγοῦντες ἐστρέψαμεν ὀπίσω τὴν Ἀσίαν; Καὶ σήμερον τοιούτῃ εἰς ἡμᾶς ἀντιδίδετε βραβεῖα, σεῖς οἱ αὐτοκαλούμενοι τοῦ φωτισμοῦ καὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν ἐθνῶν ὑπέρχομαι;

Ἄισχος εἰς σέ, Παλμερστὸν, αἰσχος! Ἡ ἐλευθερόφρων Ἀγγλία ἔπρεπε νὰ σεβασθῇ τὴν ἐλευθερόφροναν Ἑλλάδα. Ἐπρεπε ἡ εὐδαίμων μήτηρ τοῦ Μίλτωνος νὰ μὴ καταπιερᾶν τὴν πολυκατῆ μητέρα τοῦ Ὀμήρου. Ἐπρεπε νὰ ἰδῆς καὶ ἐντὸς καὶ μετὰ τῶσδε πρὸς αὐτὴν ἀδικίας σου ἡ Ἑλλὰς δὲν ἐπικύσει κρατοῦσα εἰς τὰς δύο χεῖράς της καὶ ἀσπάζομένη τὰς δύο λάρνας τοῦ Βύρωνος καὶ τοῦ Ἄστιγγος.

Ἀδύνατον ὁ Γεώργιος Κάνιγγ, ἀνεγειρόμενος ἀπὸ τοῦ τάφου, νὰ μὴ ἐξέψῃ μακρὸν κάλυμμα εἰς τὸ πρόσωπόν του ὅταν σὲ εἶδε, Παλμερστὸν, γράφοντα τὰς Ἑλλαδοκτόνους διαταγὰς σου. Ἀδύνατον τὸ φιλότιμον ἔθνος τῆς Ἀγγλίας ἔθνος νὰ μὴ ἐρυθρίσῃ δάκνον τὰ χεῖλη του ὅταν ἀκούσῃ τὴν διὰ σέ δυσφημίαν τοῦ ὀνόματός του. Ἀδύνατον ἡ σοφὴ ἔλλα Εὐρώπη νὰ μὴ δοξάσῃ τὸν Θεὸν διότι ἔθεσε τὰς θαλάσσας μεταξύ αὐτῆς καὶ τῆς λαομάχου κυβερνήσεώς σου.

Λόρδοι τῆς Μεγάλης Βρετανίας οἱ ἐντὸς τῆς Γερουσίας καὶ τῆς Βουλῆς συνεδρεύοντες! ἀνορθώθητε ὅλοι καὶ ἀποπέμψετε μετὰ κραυγῶν τὸν ἀνόσιον Παλμερστὸνα. Ἰδέτε γύρω εἰς μόνον τ' ὄνομά του σείονται καὶ αὐταὶ τοῦ Κατάμου, τοῦ Φόξου καὶ τοῦ Σεριδάνου αἱ μαρμάρινοι προτακτικαὶ καὶ ἀρνητικαὶ ἀπὸ τῶν βάσεων των. Ἡ Ἀγγλία δι' αὐτὸν τὸν Παλμερστὸνα εἰς ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς Ἰσπανίας ἐξωρίσθη, ὑπὸ τῆς Αὐστρίας ὠνειδίσθη, ὑπὸ τῆς Νεαπόλεως ἐξυθρίσθη, ὑπὸ τῆς Ἰταλίας ἐμισήθη, καὶ ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἀναθεματίσθη· ἀπεκλείσθη δὲ μισητῆ καὶ λαοκατόρατος εἰς τὸν ὠκεανὸν, διότι ὁ Παλμερστὸν ὑπῆρξεν ἐχθρὸς αὐτῆς ἐνεργότερος καὶ τοῦ μεγάλου Ναπολέοντος...

Θεὲ τῆς Ἑλλάδος, σῶσον ἀπὸ τοῦ Παλμερστῶνος καὶ τῶν Ἀγγλων τοῦ τὰς Ἀθήνας, τὰς ὁποίας ἐφείσθησαν ὁ Ἀλαφικός καὶ οἱ Γόθοι του!... Ὁ Παρθενῶν τρέμει καὶ αὐτὸς μὴν ὁ Κελτὸς Πάρκερος τὸν δέσῃ καὶ εἰς τὴν Μελίτην τὸν μεταφέρῃ.

Χθὲς περὶ τὴν 4 ὥραν μετὰ μεσημβρίαν ἐλλειμενίσθη ἐνταῦθα τὸ ἐκ Τεργέστης προερχόμενον αὐστριακὸν ἀτμόπλοον, ἐκ δὲ τῶν προφορικῶν ἀγγελιῶν καὶ τῶν ἐκείθεν ἀλληλογραφικῶν ἐπληροφορήθημεν τὴν εὐχάριστον καὶ χαροποιὰν ἀγγελίαν, ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις παρεδέχθη τὴν μεσολάθεισιν εἰς τὴν μετὰ τῆς Ἑλλάδος διενέξιν της τῶν δύο προστατίδων μας δυνάμεων τῆς Γαλλίας καὶ Ῥωσίας, ὅτι δὲ ἀμφοτέραι αἱ βουλαὶ τῆς Ἀγγλίας, ὁ περιοδικὸς αὐτῆς τύπος καὶ ἡ κοινὴ γνώμη τοῦ μεγάλου καὶ ἀξιοτίμου Ἀγγλικοῦ ἔθνους, ἐκρηγύθησαν κατὰ τῆς κυβερνήσεως τοῦ Λόρδου Παλμερστῶνος διὰ τῆς κατὰ τῆς Ἑλλάδος βικιοπραγίας τοῦ ὑπὸ τὸν Ἀντιναύαρχον κύριον Πάρκερ στόλου. Τὰ αὐτὰ σχεδὸν ἐπληροφορήθημεν καὶ σήμερον διὰ τοῦ ἐκ Πειραιῶς προελθόντος αὐστριακοῦ ἀτμοπλοίου. Ἀνεκφραστός δὲ εἶναι ἡ χαρὰ τὴν ὁποίαν μᾶς ἐπροξένησαν αἱ ἀγγελίαι αὐταί.

Δόξα λοιπὸν πρὸ πάντων πρὸς τὴν ἴψιστον, ὅστις κήδεταί τῆς Ἑλλάδος καὶ πάντοτε προστατεύει αὐτὴν διὰ τῆς κραταιᾶς δεξιᾶς του.

Δόξα, τιμὴ καὶ κλέος εἰς τὸν τρισέβαστον καὶ ἀγαπητὸν ἡμῶν Βασιλέα, ὅστις διὰ τῆς συνέσεως καὶ τῆς καρτερίας του ὑπερκαπίσθη γενναίως τὰ ἐξοχώτερα τοῦ ἔθνους συμφέροντα, τὴν αὐτονομίαν, τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ τὴν τιμὴν του.

Δόξα καὶ τιμὴ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος διὰ τὴν ὁποίαν ἐδειξεν εἰς τὴν προκειμένην δοκιμασίαν αὐταπαρνησιν, ὑπομονὴν, σύνεσιν, πατριωτισμὸν καὶ ἐθνισμὸν.

Δόξα καὶ τιμὴ εἰς ἅπαντας ἐν γένει τοὺς συμπολίτας μας, διὰ τὰ ὅποια ἔδοσαν τρανὰ δείγματα, τῶν αὐτῶν τοῦ ἔθνους τῶν αἰσθημάτων, ἐνῶ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς των διεπράξατο ἀδίκως ἡ περιουσία των καὶ κατεστρέφετο τὸ ἐμπόριον, ἡ ναυτιλία καὶ ἡ βιομηχανία των, καὶ διότι ἐδείχθησαν ἀνώτεροι ὅλων τῶν πειρασμῶν καὶ τῶν παγίδων αἵτινες ἐστήθησαν κατ' αὐτῶν, διὰ νὰ τοὺς φοβίσωσι, νὰ τοὺς σαγηρεύσωσι καὶ νὰ τοὺς παρασύρωσι.

Δόξα καὶ τιμὴ πρὸς τὸ γενναῖον Ἀγγλικὸν ἔθνος, τὸ ὁποῖον ἀπεδοκίμασε καὶ κατέκρινε τὴν κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἀπηνῆ διαγωγὴν τοῦ Λόρδου Παλμερστῶνος.

Ἄτιμίαι, κατακλιθῆτε καὶ αἰώνιον ἀνάθεμα πρὸς τοὺς προδότας καὶ μητροκτόνους, ὅσοι ἐβουλεύθησαν, ἐνήργησαν καὶ ἐσυμβούλευσαν δολίως ὑπὲρ τῆς ὑποδουλώσεως τῆς πατρίδος των.

— Λέγεται ὡς βέβαιον ὅτι ὁ ἀποκλεισμὸς τοῦ Πειραιῶς ἔμελλε νὰ λυθῇ σήμερον, καὶ ἐπομένως δὲν μένει οὐδέμικ ἀμφιβολία ὅτι καὶ ἐνταῦθα λύεται οὗτος.

Ἐλάδομεν ἐξ Ἀθηνῶν τὴν ἐπομένην ἐπιστολὴν γραφείσασαν πρὸ τῆς ἀφίξεως ἐν Πειραιεὶ τοῦ ἐκ Μυσαλλίας Γαλλικοῦ ἀτμοπλοίου ἀπὸ 7 Φεβρουαρίου χρονολογημένην.

« Τὰ πράγματά μας εἶναι ἐγγὺς εἰς τὴν λύσιν των. Τὸ Γαλλικὸν ἀτμόπλοον δὲν ἐφθάσεν εἰσεῖναι τὸ ὁποῖον θὰ μᾶς φέρῃ τὰς ὀριστικὰς τῶν δυνάμεων ἀπαντήσεις. Ἀπὸ χθὲς ὅμως ἀφοῦ ἐφθασεν ἐν Πειραιεὶ Ἀγγλικὸν ἔκτακτον ἀτμόπλοον διεδόθησαν σῆμαι εὐνοϊκῆ, μολονότι τηρεῖται μετρίτης ἐξουσία ἐκ μέρους τῶν Ἀγγλιζόντων. Ἡ ἐφημερίς Gallignani ἐκδιδομένη ἐν Παρισίοις εἰς Ἀγγλικὴν διάλεκτον, ἐφημερὶς τοῦ ἐκεῖ Ἀγγλοῦ πρέσβευος δημοσιεύει, ὅτι ἡ Ἀγγλία ἐδέχθη τὴν μεσολάθεισιν τῆς Γαλλίας. Ἐὰν τοῦτο ἔχεται ἀληθές, τὸ Ἀγγλοελληνικὸν ζήτημα λαμβάνει εὐνοϊκωτάτην λύσιν. Ἀδεταί ὅτι καὶ ἡ πόλις τοῦ Λονδίνου ἐταράχθη μεγάλως ἅμα ἐπληροφορήθη τὰ ἐνταῦθα συμβάντα, καὶ ὅλοι οἱ ἔμποροι ἀπέσπυον ἀναφορὰν εἰς τὴν Βουλὴν ἥτις τὴν διεύθυνεν αὐθημερὸν εἰς τὸν Λόρδον Παλμερστῶνα μετὰ τινος μομφῆς. Ὁ Προβυπουργὸς τῆς Αὐστρίας γράφει πρὸς τὸν ἐνταῦθα πρέσβυν του νὰ παραστήσῃ εἰς τὸν Βασιλέα μας τὴν δυσἀρέσειαν τὴν ὁποίαν ἐγέννησε καὶ εἰς Βιέννην τὸ πέραν τοῦ ἐθνικοῦ δικαίου τόλμημα τοῦ Παλμερστῶνος, καὶ νὰ βεβαιώσῃ τὴν Α. Μεγαλειότητα περὶ τῆς ὑποστηρίξεως τὴν ὁποίαν θέλει λάβει ἐξ ὀλοκλήρου τῆς Εὐρώπης.

— Ταύτην τὴν στιγμὴν πληροφοροῦμεθα ὅτι ὑπάρχει ἐνταῦθα ἐπίσημος εἰδήσις, προσελθοῦσα διὰ τοῦ ἐν Πειραιεὶ ἀφικθέντος Γαλλικοῦ ἀτμοπλοίου, ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἐδέχθη τὴν μεσολάθεισιν τῆς Γαλλίας ἐπὶ τῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος διενέξεως αὐτῆς.

Ο ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
Θ. ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΣΑΙΟΥ